

Griffie nr.	<u>CORRECTIONELE RECHTBANK TE MECHELEN</u>
Not.n. ME 66.L4.4293-10	<u>Openbare terechtzitting van : 15 februari 2013</u>

De Rechtbank van eerste aanleg te Mechelen, elfde kamer, rechtsprekend in correctionele zaken, wijst het volgende vonnis :

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen :

1.
ondernemingsnummer
met maatschappelijke zetel te

2.
geboren te op
tuinier,
wonende te 10,
van BELGISCHE NATIONALITEIT

- beiden vertegenwoordigd door Mr loco Mr
advocaat te

VERDACHT VAN:

Te van 20 juli 2007 tot 3 augustus 2010

- a. om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben
- b. om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden
- c. om, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben

d. om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of -zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeft of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben.

Op het perceel aldaar geleden geka-
dastreerd als met een op-
pervlakte van 32a en 40ca, kadastraal inkomen 3311 euro, eigendom van en

de feiten voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par. 1, 146, 1° - 3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999.

A. Tussen 20 juli 2007 en 3 augustus 2010, meermaals, op niet nader bepaalde tijdstippen

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.4° (het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, hetzij door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, namelijk: het storten en opslaan van grond en het verwerken met een zeefmachine te hebben uitgevoerd

B. tussen 20 juli 2007 en 3 augustus 2010, meermaals, op niet nader bepaalde tijdstippen

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.5°a (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, van allerlei materialen, materieel of afval), namelijk: opslag van allerlei materiaal en afval te hebben uitgevoerd

C. Bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben, voortgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, de beschikking in kortgeding, namelijk:

I. op 18 juni 2010

in strijd met het mondeling bevel tot staken

II. op 28 juni 2010

in strijd met de bekrachtigingsbeslissing

III. op 6 september 2011

in strijd met het mondeling bevel tot staken

IV. op 16 september 2011

in strijd met de bekrachtigingsbeslissing

Gelet op de processtukken.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord beide beklaagden in hun middelen van verdediging.

De feitelijke gegevens

Naar aanleiding van een melding van stofhinder in de omgeving
wordt er door de politiediensten op
18/06/2010 ter plaatse gegaan.

Door de politiediensten wordt op de terreinen van de
vastgesteld dat:

- regelmatig opleggers van de grond aanbrengen, dewelke wordt uitgekapt en met een graafmachine op een hoop wordt gelegd, waarbij er stofhinder zou ontstaan;
- er op de terreinen verschillende hopen grond, afvalsteen, boomstronken e.d. opgeslagen zijn.

Bij nazicht blijken het opslaan van grond, steenafval, stronken, betonnen putten en een zeefinstallatie op de betreffende percelen van de niet vergund.

Er wordt op 18/06/2010 een bevel tot staking bevolen voor het wederrechtelijk aanvoeren, het verwerken met een zeefmachine en het opslaan van grond, waartrent verklaart dat hij er zich niet aan zal houden.

Door de gewestelijk directeur wordt dit stakingsbevel op 28/06/2010 bevestigd. In de bekrachtigingsbeslissing staat ook te lezen dat het doorbreken van het stakingsbevel op 18/06/2010 en 23/06/2010 werd vastgesteld.

De staking der werken en een staking van het strijdig gebruik werd door de politiediensten op 03 augustus 2010 opnieuw aan nee gedeeld.

Op 06/09/2010 werd door de politiediensten vastgesteld dat:

- een zeefinstallatie in werking was voor het zeven van grond;
- een bulldozer grond opschept en in de zeefinstallatie stort;
- een bulldozer de gezeefde grond opschept en verspreidt op de reeds aanwezige hopen grond.

geeft in zijn verklaring aan dat hij op zoek is naar een aangepast industrie terrein, doch dat hij thans zijn exploitatie omwille van de verplichtingen die hij heeft voor wat betreft zijn projecten en personeel niet zal stoppen.

Er bestaat omtrent deze feitelijke gegevens in hoofde van en de en trouwens geen betwisting.

Tenlasteleggingen A en B

Wat betreft tenlasteleggingen A en B beroepen en zich op het beginsel 'non bis in idem'. Zij verwijzen daarvoor naar het arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 24/10/2012 waar zij opschorting van straf kregen voor dezelfde feiten.

en benadrukken dat het welde-
gelyk over identiek dezelfde feiten gaat, ook al betrof het in het arrest andere juridische kwalificaties, namelijk het exploiteren zonder milieuvergunning. Zij wijzen erop dat de onderliggende feiten nu éénmaal dezelfde zijn.

Door het openbaar ministerie wordt deze argumentatie betwist en wordt aldus benadrukt dat beide dossiers gerelateerd zijn, doch elkaar geenszins overlappen, vermits het over andere misdrijven, en dus andere feiten, gaat.

De rechtbank moet vaststellen dat uit de gegevens van het dossier naar voor komt dat hoe dan ook uit dezelfde door de en gestelde handelling blijkbaar twee 'categorieën' van misdrijven werden vervolgd, meer bepaald enerzijds milieumisdrijven (procedure beslecht bij arrest van het Hof van Beroep dd. 24/10/2012) en anderzijds stedenbouwkundige misdrijven (voorliggende procedure).

Het gaat hier met andere woorden om dezelfde onderliggende handelingen, namelijk het opslaan van grond, steenafval, stronken, betonnen putten en een zeefinstallatie op de betreffende percelen, waardoor er zich in hoofde van en jus zowel een stedenbouwkundig 'probleem', als een 'probleem' met de milieuvergunning stelt.

De rechtbank moet dan ook vaststellen dat in voorliggende zaak weldegelyk dezelfde feitelijke gedragingen aan de grondslag liggen dan deze in de zaak uit hoofde waarvan zowel als de werden vervolgd, en op basis waarvan op 24/10/2012 een arrest is tussengekomen.

Het feit dat door het openbaar ministerie in casu andere tenlasteleggingen werden weerhouden, kan daaraan in casu geen afbreuk doen, te meer daar de beperkende werking van artikel 65 van de strafwet op het non-bis-in-idem beginsel geen toepassing kan vinden, omwille van de bij het arrest van 24/10/2012 verleende opschorting.

an de beroepen zich dan ook terecht op het non-bis-in-idem beginsel. Een persoon kan wegens dezelfde feiten nu éénmaal geen tweede maal aan een berechting of bestraffing met hetzelfde karakter worden onderworpen.

De strafvordering betreffende de tenlasteledingen A en B is naar het oordeel van de rechtbank in hoofde van an de dan ook vervallen.

De tenlasteleggingen C (I, II, III en IV)

Door an de wordt terecht opgemerkt dat er in de tenlastelegging CIII en CIV foutief de data 06 september 2011 en 16 september 2011 werden weerhouden.

Dit betreft een materiële vergissing dewelke dient te worden rechtgezet, zodat de te weerhouden incriminatieperiode onder tenlastelegging CIII moet gelezen worden als op 06 september 2010 en deze onder CIV als 16 september 2011.

Er wordt omtrent het bewezen zijn van deze tenlastelegging door an de geen betwisting gevoerd. Hun argumentatie betreft voornamelijk de omstandigheden waarin deze inbreuk gepleegd werd. Zij verwijzen naar een beweerd gedoogbeleid van de gemeente

De rechtbank is van oordeel dat aan de hand van de elementen van het dossier, waaronder de verklaring van en de verklaringen van de politiediensten, de tenlasteleggingen C (I, II, III en IV) bewezen voorkomen.

Dat rechtbank leest in de voor er voorgebrachte stukken evenwel geenszins dat er sprake is van een gedoogbeleid. Er moet integendeel vastgesteld worden dat hen diverse malen uitdrukkelijk was opgedraaen de werken te staken, waartoe zij blijkens de verklaringen van geenszins bereid waren over te gaan.

De rechtbank moet vaststellen dat in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de wetens en willens de beslissing heeft genomen om de stakingsbevelen naast zich neer te leggen.

De straftoemeting

In casu is enkel de straftoemeting voor wat betreft tenlasteleggingen C (I, II, III en IV) aan de orde.

Bij de straftoemeting dient enerzijds rekening gehouden te worden met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, alsook de begeleidende omstandigheden waarin de feiten zich voordeden.

De rechtbank houdt in het bijzonder rekening met de ernst van de feiten en wat tweede beklagde betreft, ook met diens persoonlijkheid.

Beklaagden hebben duidelijk een gebrek aan respect voor de overheid, en de door de overheid genomen beslissingen, in casu de opgelegde bevelen tot staking.

Door _____ in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van _____ werd van in het begin duidelijk gesteld -wetens en willens - dat hij het bevel tot staking naast zich neer legt.

Dat daarbij blijkbaar omwille van een eigen economisch voordeel op een flagrante wijze tegen de genomen beslissing in werd verder gewerkt, zonder daarbij ook maar rekening te houden met elke bijkomende hinder voor de omgeving, kan geenszins getolereerd worden, en vraagt naar het oordeel van de rechtbank om een duidelijk en strenge bestraffing.

Elke andere beoordeling zou er toe leiden dat het naast zich neerleggen van bevelen tot staking impliciet aangemoedigd wordt, en dat aldus de bestaande regelgeving en principes ondermijnt worden.

Anderzijds moet wel rekening gehouden worden met het blanco strafregister van _____ en met het ontbreken van correctionele veroordelingen op het strafregister in hoofde van de _____. De rechtbank houdt ook rekening met de inspanningen die er door _____ en de _____ gedaan werden om tot een oplossing te komen, waarbij duidelijk naar een andere site werd uitgeweken.

Beklaagden verkeren in de voorwaarden vermeld in artikel 8/1 van de wet van 29 juni 1964, en men mag vermoeden dat een veroordeling gedeeltelijk met uitstel, zoals hierna bepaald, een voldoende waarschuwing zal betekenen voor de toekomst.

**OM DEZE REDENEN :
DE RECHTBANK :**

Gelet op de artikelen reeds aangehaald in het vonnis en de artikelen :

- 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 40, 41 der wet van 15 juni 1935;
- 1, 1bis en 3 wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993;
- 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
- 1 en 3 programawet van 24 december 1993;
- 2, 3, 4 wet 26 juni 2000;
- EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;
- EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;
- 162, 194, 195 van het wetboek van strafvordering;
- 2, 40, 65, van het strafwetboek;
- 8/1, 18bis wet 29 juni 1964;

Rechtsprekend op tegenspraak:

Verklaart de strafvordering vervallen voor tenlasteleggingen A en B ingevolge het non bis in idem beginsel.

Wijzigt de tenlasteleggingen CIII en CIV zoals hoger bepaald.

Veroordeelt de eerste beklaagde voor de vermengde en bewezen verklaarde tenlasteleggingen CI, II, III en IV tot een geldboete van 20.000 EUR, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op **110.000 EUR**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende 3 jaar zal worden uitgesteld voor wat betreft 15.000 EUR, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 82.500 EUR.

Veroordeelt de tweede beklaagde voor de vermengde en bewezen verklaarde tenlasteleggingen CI, II, III en IV tot een geldboete van 3.000 EUR, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op **16.500 EUR**.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis gedurende 3 jaar zal worden uitgesteld voor wat betreft 1.500 EUR, verhoogd met 45 opdecimen en aldus gebracht op 8.250 EUR.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete zal vervangen worden, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op 3 maanden.

Veroordeelt eerste en tweede beklagde hoofdelijk tot de kosten van de strafvordering belopend tot heden : 79,70 EUR.

Krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28.12.1950 zoals gewijzigd bij K.B. van 13.11.2012, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, wordt iedere beklagde veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 50,00 EUR.

Verplicht eerste en tweede beklagde bovendien tot betaling van een bedrag van 25 EUR bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders.

Zegt dat dit bedrag vermeerderd wordt met 50 opdecimen en aldus 150 EUR bedraagt.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting op 15 februari 2013.

Aanwezig :

alleenzetelend rechter;

- het lid van het Openbaar Ministerie vermeld in het P.V. van de terechtzitting ;

griffier.